

Language: ଓଡ଼ିଆ

Book: Titus

Titus

Chapter 1

1 ପାଉଳ, ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ଦାସ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟକର ଜଣେ ପ୍ରେରିତ, ବିଶ୍ୱାସର ସହଭାଗିତା ଅନୁସାରେ ଯଥାର୍ଥ ପୁତ୍ର ତୀତସଙ୍କ ନିକଟକୁ, **2** ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଭରସା ପ୍ରାସୁ ହୋଇ, ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭକ୍ତି ସହିତ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଆନ୍ତି, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥାଛି; **3** ଯେହି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ସତ୍ୟ ଉତ୍ସର, ଅନାଦିକାଳ ପୂର୍ବ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ଯଥା ସମୟରେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ପ୍ରତାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କଲେ; ଯେହି ବାକ୍ୟ ପ୍ରତାର କରିବାର ଭାବ ଆୟମାନଙ୍କ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ଆଞ୍ଚାନୁସାରେ ମୋ'ଠାରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥାଛି । **4** ପିତା ଉତ୍ସର ଓ ଆୟମାନଙ୍କ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉ ।

5 ମୋହର ଆଦେଶାନୁସାରେ ଅପର୍ମୁଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟପତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ପୁଣି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗରରେ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମୁଁ କ୍ରୀତୀରେ ଭୁମକୁ ଛାଡ଼ି ଆସିଲି; **6** ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜୀକିତ୍ୱ ଓ ଏକ ମୁଁର ସ୍ଵାମୀ, ଯାହାଙ୍କ ସମ୍ମାନମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଅଟେନ୍ଟି ଓ କଦାଚିରଣ କିମ୍ବା ଅବାଧ ନୁହଁନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କର । **7** କାରଣ ଅଧିକ, ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ବେବର୍ତ୍ତା ସ୍ଵରୂପେ ନିଜୀକିତ୍ୱ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ; ସେ ସେହାଗାରା କି ଆଶ୍ରୁକୋଧୀ କି ମଦ୍ୟପାୟୀ କି ବିବାଦପ୍ରେୟ କି କୁସ୍ଥିତ ଧନଲୋଭର ଅଭିଳାଷା ନ ହୋଇ ଅଣ୍ଟିଥ୍ୟ ପ୍ରୟେ, **8** ଭରମ ବିଷୟର ଅନୁରୋଧୀ, ସ୍ଵରୁଦ୍ଧ, ନ୍ୟାୟପରାଯଣ, ସାଧୁ ଓ ମିତାଗାରା ହେଉନ୍ତି, **9** ପୁଣି, ଯେପରି ସେ ହିତଜନକ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଉତ୍ସାହ ଦେବାକୁ ଓ ବିପକ୍ଷବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁଯୋଗ କରିବାକୁ ସକଳ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାସୁ ଶିକ୍ଷାନୁୟାୟୀ ବିଶ୍ୱାସପୋଣ୍ୟ ବାକ୍ୟକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧରନ୍ତୁ । **10** କାରଣ ଅନେକେ ଅବାଧ ଲୋକ, ଅସାର ବାକ୍ୟବାଦୀ ଓ ପ୍ରବଞ୍ଚକ ଅଛନ୍ତି, ବିଶେଷରେ ମୁନ୍ମତ ପ୍ରାସୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି; **11** ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ବନ୍ଦ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ସେମାନେ କୁସ୍ଥିତ ଧନଲୋଭ ନିମନ୍ତେ ଅନୁପମୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପରିବାରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପଥତ୍ରଷ୍ଟ କରନ୍ତି । **12** ସେମାନଙ୍କର ଜଣେ ସ୍ଵଜୀତୀୟ ଭାବବାଦୀ କହିଅଛନ୍ତି, କ୍ରୀତାବାପୀମାନେ ସର୍ବଦା ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ହିଂସ୍ରକ ପଶୁ ଭୁଲ୍ୟ ଓ ଅଳ୍ପସୁଅ ପେଟୁକ ଅଛନ୍ତି । **13** ଏହି ଉକ୍ତି ସତ୍ୟ । ଏଣୁ ସେମାନେ ଯେପରି ଯିହୁଦୀୟ କହିତ ଗନ୍ତୁ ପୁଣି, ସତ୍ୟରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଥୁବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ନ ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସରେ ସବଳ ହୁଅନ୍ତି, **14** ଏଥୁପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ଅନୁଯୋଗ କର । **15** ଶୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ହିଁ ଶୁଣି; କିନ୍ତୁ କଲୁଷିତ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ବିଷୟ ଶୁଣି ନୁହେଁ । ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମନ ଓ ବିବେକ ଉତ୍ସାହ ହିଁ କଲୁଷିତ । **16** ସେମାନେ ଉତ୍ସରଙ୍ଗୁ ଜାଣନ୍ତି ବୋଲି ସ୍ଵାକାର କରନ୍ତି; ସେମାନେ ଘୃଣ୍ୟ ଓ ଅବାଧ ପୁଣି, ସମସ୍ତ ସହରମର ଅଯୋଗ୍ୟ ।

Chapter 2

1 କିନ୍ତୁ ତୁମେ ହିତଜନକ ଶିକ୍ଷାର ଉପଯୁକ୍ତ କଥା କୁହ । **2** ବୃଦ୍ଧ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମିତରୋଣୀ, ଗମ୍ଭୀର, ସୁବୁଦ୍ଧି ପୁଣି, ବିଶ୍ଵାସ, ପ୍ରେମ ଓ ସହିଷ୍ଣୁତାରେ ସବଳ ହେବାକୁ, **3** ପୁଣି, ବୃଦ୍ଧ ସ୍ମୀମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ପରନ୍ତିରୁକା ଓ ମଦ୍ୟାନରେ ଆସକୁ ନ ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧାଚାରଣୀ ହେବାକୁ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟିକା ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କର; **4** ଯାହାମୁରା ସେମାନେ ଯୁବା ସ୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ, ଆପଣା ଯୁମା ଓ ସନ୍ତୁନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତୁ; **5** ଏବଂ ଯେମାନେ ପଢିବୁଦ୍ଧା, ସୁରହିଣୀ, ସୁଶାଲୀ, ଓ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ମୀମାନଙ୍କର ବଶାତୁତା ହୁଅନ୍ତୁ, ଯେପରି ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ବାକ୍ୟ ଯେପରି ନିର୍ଦ୍ଦିତ ନ ହୁଏ । **6** ସେହିପରି ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ସର୍ବ ବିଶ୍ୟରେ ସୁବୁଦ୍ଧି ହେବା ପାଇଁ ଉପାହ ଦିଆ; **7** ତୁମେ ନିଜେ ଆପଣା ଆଚରଣରେ ସଜ୍ଜମର ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଅ, ଶିକ୍ଷାରେ ନିଷ୍ଠପଣ ଓ ଗରୀର ଭାବ ଏବଂ ହିତଜନକ ଅଖଣ୍ଡନୀୟ ବାକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କର, **8** ଯେପରି ବିପକ୍ଷ ଲୋକ ଆସମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କୌଣସି ମନ କଥା କହି ନ ପାରି ଲଜ୍ଜିତ ହେବ । **9** ବାସମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ଯେ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ବଶାତୁତ ହୋଇ ରୁହନ୍ତୁ, ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତୋଷଭାଜନ ହୁଅନ୍ତୁ, **10** ପ୍ରତିବାଦ ନ କରନ୍ତୁ, କିଛି ହଁ ଗୋରି ନ କରି ବରଂ ସମ୍ମୂର୍ଦ୍ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେମାନେ ସବୁ ବିଷୟରେ ଆସମାନଙ୍କ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାର ଅଳକାର ସ୍ଵରୂପ ହୁଅନ୍ତି । **11** କାରଣ ସମସ୍ତ ମାନବର ପରିତ୍ୱାଣ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଉତ୍ସରଙ୍ଗ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, **12** ପୁଣି, ଆସେମାନେ ଯେପରି ଅଧର୍ମ ଓ ସାଂସାରିକ ଅଭିଲାଷ ପରିତ୍ୱାଣ କରି ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ସୁବୁଦ୍ଧି, ଧାର୍ମିକ ଓ ଭକ୍ତ ଭାବରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁ, **13** ଆଉ ସେହି ଆନନ୍ଦଦାୟକ ଭରପା ପୁଣି, ଆସମାନଙ୍କ ମହାନ ଉତ୍ସର ଓ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ଗୌରବର ପ୍ରକାଶ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହୁ, ଏଥୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥାଣି । **14** ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁ ଆସମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଓ ଆପଣା ନିମନ୍ତ୍ରେ ସଜ୍ଜମରେ ଉଦେୟାଗୀ ନିଜସ୍ତ ଲୋକ ସ୍ଵରୂପେ ଶୁଭ କରିବାକୁ ଆସମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଆପଣାକୁ ଦେଲେ । **15** ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହି ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ସହ ଉପାହ ଦିଆ ଓ ଅନୁଯୋଗ କର । କେହି ତୁମ୍ଭକୁ ତୁଙ୍କ ନ କରୁ ।

Chapter 3

১ কর্তৃপক্ষ ও ক্ষমতা প্রাপ্তি ব্যক্তিমানক্ষেত্র বশাতুত ও বাধ হেবাকু পুরী, ঘমস্তু প্রকার ঘন্টম করিবা নিমন্ত্রে প্রস্তুত হেবাকু, **২** কাহারি নিমা ন করিবাকু, কাহারি বিরোধী ন হেবাকু, মনুগাল হেবাকু পুরী, ঘমস্তু লোকক্ষ প্রতি সর্বপ্রকারে কোমাল ভাব দেখিবাকু ঘেমানক্ষু ঘূরণ করাআ। **৩** কারণ পূর্বে আমেমানে মথ নির্বোধ, অবাধ, ভুত্তু পুরী, নানা প্রকার কুঞ্চিতলাখ ও সুশঙ্গোগার দাপ থন্তু, হিংসা ও জর্ণারে কালক্ষেপণ করুথন্তু, আর ঘুণার পাত্র হোল পরস্পৰকু ঘৃণা করুথন্তু। **৪** কিন্তু যেতেবেলে আমেমানক্ষ ত্রাণকর্তা জিশুরক্ষ দয়া ও মানবজাতি প্রতি তাহাঙ্ক প্রেম প্রকাশিত হেলা, **৫** যেতেবেলে যে আমেমানক্ষ কৃত ধর্মকর্ম প্রকাশে নুহেঁ, মাত্র আপশার দয়ানুবারে নৃতন জন্মন প্রক্ষালন ও পবিত্র আমৃক্ষ নৃতনীকরণ দ্বারা আমেমানক্ষু পরিত্রাণ করিথন্তু; **৬** যেহি পবিত্র আমৃক্ষু যে আমেমানক্ষ ত্রাণকর্তা যাশুশ্রীষ্টক্ষ দ্বারা প্রভুর রূপে আমেমানক্ষ উপরে দেলে, **৭** যেপরি আমেমানে তাহাঙ্ক অনুগ্রহের ধার্মিক গুণিত হোল ভরয়ানুবারে অনন্ত জীবনৰ অধূকুরা হেতু। **৮** এহি কথা বিশ্বাস্য, আর যেপরি জিশুরক্ষারে বিশ্বাসকারীমানে ঘমস্তু ঘন্টমৰে প্রবৃত্ত রহিবাকু মনোযোগী হুথন্তু, এথু নিমন্ত্রে এহি ঘমস্তু বিশ্বাস্যে দৃঢ় রূপে শিক্ষা দিঅ বোলি মোহর জচ্ছ। এহি ঘমস্তু বিশ্বাস্য মনুষ্যমানক্ষ পশ্চরে উরম ও হিতজনক। **৯** কিন্তু বিশ্বা বাদানুবাদ, বিরোধ ও মোশাঙ্ক ব্যবস্থা বিশ্বাস্যক বাগবুরু অনুর হুথ, কারণ এহি যত্ন ক্ষতিজনক ও অধ্যার। **১০** যেଉ লোকমানে ভুত্তু মতাবলম্বী, তাহাকু থরে, দুঃখ থর অনুযোগ কলা উত্তারে তাহাঠাৰু পৃথক রুহ; **১১** এহিপর লোক যে পথভুক্ষ হোঝাঞ্চি ও পাপ করি আপশাকু আপে দোষী করে, এহা ত ভুম্বে জাণ।

১২ যেতেবেলে মুঁ দুম্ব নিকটন্তু আর্দ্রেমা কিম্বা দুখুকন্তু পতাইবি, যেতেবেলে নীকপলিৰে মো পাখন্তু আঘিবা পাঁচ উদ্যম কৰ, কারণ যেতাৱে শীতকাল ক্ষেপণ করিবাকু মুঁ প্লিৰ করিথন্তু। **১৩** মোশাঙ্ক ব্যবস্থাশাস্ত্র জীনা ও আপলুক্ষ যহু পূৰ্বক বাট বলাইদিঅ, যেপরি ঘেমানক্ষুৰ কৌশল অভাব ন হুও। **১৪** আমেমানক্ষ লোকমানে মথ প্রয়োজনীয় উপকার নিমন্ত্রে ঘন্টমৰে প্রবৃত্ত রহিবাকু শিখন্তু, যেপরি ঘেমানে ফলহীন ন হুথন্তু। **১৫** মো ঘংৰে থৃবা ঘমস্তু দুম্বকু নমস্কাৰ জশাউঞ্চন্তু। বিশ্বাস ঘমস্তুৰে যেଉমানে আমেমানক্ষু প্রেম কৰন্তু, ঘেমানক্ষু নমস্কাৰ জশাআ।

তুম্ব ঘমস্তুক্ষ প্রতি অনুগ্রহ বৰ্তু।